

ஒரு மலையின் சரிவு

மேனாட்சி கணேஸ்

அவனுடைய சாவு ஓர் இலையின் உதிர்வு அல்ல - ஒரு மலையின் சரிவு ஆகும்.

மேனாட்சி கணேஸ் தமிழ்நீடு விடுதலைப் போர் வரலாற்றில் மேனி சிலிரிக்க வைக்கும் ஒரு அத்தியாயம் ஆகிவிட்டான்.

பெருந்த மீசை - தடித்த உதடுகள் - பெருந்த மாப்பு - களத்தில் வெடித்த எரிமலையாய் உலா வந்தவன் கணேஸ்.

முதலாம் - அறுகளால் துண்டு துண்டாகி புலியியல் நிலையில் ஆங்காங்கே சிதறிக்கிடக்கும் நிலப் பரப்பு - கொலை

வெறிச் சிங்களவரின் குடியேற்றப்பகுதி - இஸ்லாமியத் தமிழருக்குப் பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் அவர்கள் வாழ்வையே குறையாடும் முஸ்லீம் ஊர்காவல் வெறிப்படையின் இருண்ட கூடாரம். 9 இராணுவ முகாம் களாலும் 3 அதிரடிக் காவல் நிலையங்களாலும் வளைக்கப்பட்ட தமிழ்மொத்தின் முள்வேலிப் பகுதி. அங்கேதான், விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தை வித்திட்டு வளர்த்தான் கணேஸ்.

1981 ஆண்டு தலைவர் பிரபாகரனைச் சந்தித்து விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தில் சேர்ந்தபோது அவனுக்கு வயது இருபதுதான். ஆனால் அப்போதே அவன் கண்களில் நெருப்பின் அலை பொங்கிற்று. ஒன்றாய்ப் படித்த காலத்தில் ஆசிரி சீலனோடு சேர்ந்து வளர்த்துக்கொண்ட விடுதலை உணர்வுகள் ஆழப்பதிந்திருந்தன.

தளபதி சீலனுக்குப் பக்கத்தில் அவன் ஒரு வீரனாய்க் களத்தில் நின்ற காலம் உண்டு. அந்த நாட்கள் கணேஸின் வாழ்க்கையில் அவன் பாடம் கற்ற நாட்களாகும்.

மீசாலை முற்றுகையில் தளபதி சீலன் களத்தில் மீளாத்துயில் கொண்ட நிகழ்ச்சி கணேஸ் நெஞ்சில் மின்னலின் கொடிய விச்சாயிற்று. தன் இனிய பள்ளிக்கூட நண்பனின் அந்தப் பெரிய சாவை அவன் என்றும் மறந்ததில்லை.

நெல்லியடியில்தான் அவனுடைய முதல் களப் போர். இங்கேதான் 02.07.1982 அன்று ரோந்துப் போலீஸ் படையினரைச் சாகடித்து, வீறு கொண்ட தன் போராட்ட வரலாற்றின் முதல் அத்தியாயத்தை எழுதினான். ஒப்பில்லாத அந்த மாவீரன் தொடர்ந்து கண்ட களங்கள் ஒன்றா? இரண்டா?

சாவகச்சேரி போலீஸ் நிலையத் தாக்குதல், உடையான்புரம் இராணுவ வாகனங்கள் மீதான அதிரடி, 13 இராணுவ வெறியர்களை முதன் முறை பலிகொண்ட திருநெல்வேலி வரலாற்றுப்போர், கனுவாஞ்சிக்குடி போலீஸ் நிலையத் தாக்குதல், திருக்கோவில் நீதிமன்றத்தில் தரோகி ஒருவன் மீதான தப்பாக்கிப் பிரயோகம், ஈச்சிலம்புற்றை முற்றுகைத் தகர்ப்பு, கட்டைப் புரிச்சான் கண்ணிவெடித்தாக்குதல், பாலம்பட்டாறு இராணுவ மோதல், புலிகள் வரலாற்றில் முதன் முதல் இராணுவத்தின் எல்.எம்.ஜி. வகைத்துப்பாக்கியைக் கைப்பற்றிய பட்டித்தட்டில் கவசவண்டி தகர்ப்பு, இரால்குழி சுற்றிவளைப்பு மீறல் போர், 3ம் கொலனி இராணுவ நேரடி மோதல், வாகரை கண்ணி வெடி அதிரடித் தாக்குதல், தெலிவித்த போலீஸ் கொமான்டோக்கள் கடத்திச்சென்று நடுக்காட்டில் கற்புலிக்க முயன்ற தமிழ்ப் பெண்களை மீட்டெடுத்த தீர்ப்போர், எமது விடுதலை வரலாற்றில் முதல் தடவை சிங்கள ஏகாதிபத்தியத்தின் ஹெலிகொப்டர் போர் விமானத்தைச் சுட்டு வீழ்த்திய சுனித்தீவு முற்றுகை உடைப்பு, சம்பூர் யுத்தம் வெருகல் விடுதலைப்புலிகள் முகாம் களைப்பு முயற்சி முறியடிப்பு, ஆம்... கணேஸ் புகழின் எல்லை கடந்த மாவீரன்.

தமிழ்மொத்தின் வடக்கெல்லைக் கிராமங்களில் ஒன்றான காரைநகர் தொடக்கம், தெற்கெல்லைக் கிராமங்களில் ஒன்றான திருக்கோவில் வரை

களங்கள் பார்த்த கணேஸ், தமிழீழம் முழுவதையும் தன் இரண்டு கால்களால் அளந்தான். யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு என்று நீண்டுக்கிடந்த தமிழீழத்தை இணைத்து நின்ற அவன் செயல் வடக்குக்கும் கிழக்குக்கும் வேலிபோட நினைப்போருக்கு வரலாறு கொடுத்த சரியான அடியாகும்.

கந்தாளாய் என்னும் கிராமத்தில் எளிமையான குடும்பத்தில் பிறந்த கணேஸ் ஆடம்பரம் இல்லாதவனாய் எளிமையானவனாகவே கடைசிவரை வாழ்ந்தான். புலிகள் அவனை விரும்பினார்கள் என்று சொல்வதைவிட அவனைப்போல் இருக்க விரும்பினார்கள் என்பதே பொருத்தமானது.

சுனித்தீவின் அழகான உட்பாற்றங்கரையில், புலிகள் அவனுக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து மகிழ மகிழப் பேசுவார்களே! வெருகல் மண்ணுக்குப் பச்சை வண்ணம் பூசும் வயல்களில் புலிகளின் கைகளைப் பற்றியபடியே சிரிக்கச் சிரிக்கப் பேசி அவன் உலா வருவானே ஓ!... அந்த நாட்கள் மிக மிக இனிமையானவை. இஸ்லாமியர், இஸ்லாமியர் அல்லாதார் இடையே மதக்கலவரத்தை ஏற்படுத்தித் தமிழினத்தைப் பிரிக்கச் சிங்கள ஆட்சியாளர் முனைந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கலவரத்தை நிறுத்த மூதூர் நகருக்கு பிரசைகள் குழுவை அனுப்பினான் கணேஸ். அக்குழுவைக் கூலிப் படையினர் கைதுசெய்தபோது, போராடி அவர்களை அவன் மீட்ட களப் போர், இன்னொரு மெய்சிவிரிக்கும் வரலாற்று நிகழ்வே. புலிகளுக்குப் பக்கத்தில் மட்டுமல்ல மக்களுக்குப் பக்கத்திலும் அவன் நெருக்கமாகவே நின்றான்.

சாவு அந்த மாவீரனைச் சந்தித்ததான் கொடுமையானது! திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள பெரிய பாலம் என்ற இடத்தில் 05.11.1986 அன்று 4 மணி அளவில் நிகழ்ந்த இராணுவத்தின் சுற்றிவளைப்பில், மேஜர் கணேஸ், நெருப்பின் நடுவில் ஐந்து ஆண்டுகள் நின்று விளையாடிய விடுதலைப் புலி தேர் நின்று எதிரிகளை மோதி நிமிர்ந்த தலையோடு மரணத்தை ஏற்றுக்கொண்டான். தமிழீழத் தலைவர் பிரபாகரனின் மாபெரும் துட்பாக்கிகளில் ஒன்று மௌனத்தைத் தழுவிற்று.

ஓ..... கணேஸ்!.....

நீ போய்விட்டாயா? இல்லை....!

அகதிகள் முகாமில் இருந்து உன்தாய் ஆசையோடு உனக்கென்று சமைத்துக் கொடுத்த சோற்றுப் பொட்டலத்தோடு, உன் தந்தை பயந்து பயந்து உன்னைக் காண வருவாரே...

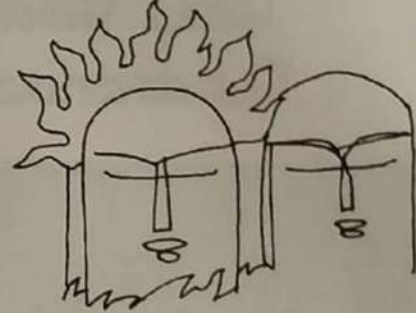
அந்தச் சோற்றுப் பொதியை அவிழ்த்து வைத்து ஒன்வொரு பிடியாய் வைத்து நீ புலிகள் வாயில் ஆசையோடு ஊட்டுவாயே!

நீ ஊட்டிய சோறு எங்கள் உடலில் இரத்தமாகி விட்டதையா.

நடக்கிறோம்.....

அதே உட்பாற்றங்கரை.... அதே வயல்வெளிகள்.....

■ நன்றி: விடுதலைப்புலிகள், குரல்:12, 1987.

மாவீரர் வழிசெல்வோம்

மாவீரர் நாமத்தைப் போற்றிடுவோம்
மானமுடன் அவர் வழி சென்றிடுவோம்
மாண்ட மாவீரரின் கனவு பலித்திட
போற்றி வாழ்த்திடுவோம்

தாய்நாட்டு மானங் காக்க
புறப்பட்ட வேங்கைகளே
அழித்திட்ட பகைவனின்
கோட்டையை அழித்திடப் புறப்பட்டோம்

சொந்தப் பற்று பாசத்தை மறந்து
தாய்நாட்டு பற்றுடன் மானங்காத்த மாவீரர்கள்
இவர்கள் பாதம் தொட்டு வணங்கி
உறுதி கொண்டு போர்களும் விரைவோம்

போராளி அன்புக்கரசன் (ஜிக்கி)
நவம் அறிவுக்கூடம்